

MAGAZIN SPORTIV

Ilie Oană a împlinit... 25 de ani

Acum o lună, la Buda-
pesta, cînd Ferencvaros
elimina Sampdoria din
Cupa Tîrgurilor, cu 6-0,
doi antrenori romîni —
Oană și Covaci — se aflau
în tribuna Népstadionului
pentru a vedea cum se va
trebui să facă Petrolul
ca să rezeze aripile lui
Albert sau Fenyvessî și
să le desfășoare pe cele
ale lui Anton Munteanu
sau Badea.

În pauză, antrenorul Co-
vaci l-a prezentat pe Oană
antrenorilor și jurnaliștilor
maghiari, adăugînd: „Prie-
tenul meu Oană e de 25
de ani jucător și antrenor
la Petrolul. Asta reprezintă
un record românesc”. La
care unul din amfitrioni
maghiari a ridicat din
sprincene, a zîmbit și a
răspuns: „Eu aș zice că
e un record mondial!”

— Intr-adevăr, Ilie Oană a
îmbrăcat pentru prima
oară tricoul petrolistilor
în vara lui 1937, cam pe
cînd se năseau Dridea și
Tabarcea. Așadar, în vara
trecută, mai precis în au-
gust, Oană a împlinit 25
de ani la Petrolul. 15 ani
pe extremă și 10 în tre-
ning. Dacă s-ar oferi o
cupă pentru fidelitate, Ilie
Oană ar fi primul ei de-
ținător.

— N-a fost monoton?
— Vezi... „monotonia”
asta e lucrul cel mai de
preț pentru mine. Ai să
spui poate că sînt prea
sentimental, dar mă gin-
desc întotdeauna cu emo-
tie la vestiarul nostru pe-
trolist. Îl revăd și astăzi
pe Pepelea. Aș putea să-ți
reproduc cu precizie felul
în care își lega cravata...
Îl aud și astăzi pe Mîsu
Flamaropol cîntînd sub
duș... „Dă-mi adresa dumi-
tale!...”. Aș putea să-ți in-
sîr toate șofile lui Gorgo-
rin, și la victorie și la în-
frîngere... Aș putea să-ți
reconstituie milimetric pla-

„IMPORT - EXPORT”

Conducătorii boxului
australian s-au gîndit că
n-ar fi rău să-l invite pe
continental lor pe boxerul
american Sem Alghier, pen-
tru a încrucea mînușile
cu campionul australian
Rok Catelar. În ajunul
meciului unul dintre orga-
nizatori l-a chemat de-o
parte pe Alghier și i-a
șoptit:

— Fii atent, dacă vei
învinge pe Rok nu vei pri-
mi nici un cent. Nu-ți vom
plăti nici măcar biletul de
întoarcere în America. Pu-
gilistul american a înțeles
ce i se cere și, a doua zi,
după numai 25 de secunde
de luptă, el a rămas în-
tins la podea, pierzînd prin
K.O. Se înțelege că Al-
ghier a obținut un bilet
la cel mai bun vapor, ca-
douri etc. Ajuns acasă în-
să, el s-a adresat Federa-
ției internaționale, care, ca
primă măsură, a decis des-
calificarea boxerului ame-
rican. Afectat de această
măsură Alghier a exclamat:
„Australienii mi-au spus
că această șmecherie au
învățat-o de la americani,
dar se vede că ei au de-
săvîrșit metoda”.

Oricum însă faptele sînt
grăitoare în ce privește
moravurile sportului capi-
talist.

— N-ai avut tentații din
afară?
— Ba da. A încercat Ve-
nusul, a încercat ITA, a
încercat chiar și Sjoan
Bratslava. Era vorba de
mine și de Pepelea. Dar
a fost în zadar. Acum anii
au trecut, dar vestiarul
sau cu alte cuvinte spiri-
tul de echipă a rămas. Am
văzut nu de mult repro-
dusă într-un ziar de-al
nostru o fotografie cu
Planicka, Kopecki și alți

— Arată-mi și mie o
poză. Pe cea mai frumo-
să.
— În cuvinte. Cea mai
frumoasă e parca tot a-
ceea din noiembrie 1939,
cînd am făcut 1-1 cu Un-
garia, iar eu am jucat în
locul lui „Bindu”. Intim-
plarea a făcut ca după 21
de ani, tot în noiembrie,
fiind antrenor al echipei
naționale, noi am ieșit
acel 1-2 cu Ungaria, pe
„23 August”, care a fost,
în fond o victorie mora-
lă...
— Pentru că am trecut
de la jucător la antrenor,
spune-mi care e aportul

foști internaționali ceho-
slovaci la o masă, într-o
berărie. Se vede că foto-
reporterul praguez a fost
mai operativ decît al noș-
tri. Pentru că micile noas-
tre agape oferă și ele
destule puncte de atracție.
Și sîntem chiar mai mulți.
Pepelea, Bărbulescu, Fla-
maropol, Iordache, Traian
Ionescu, Drăgan, Tănăsescu,
Gică Andrei. Uneori
se adună aproape tot ves-
tiarul de acum 20 de ani.
Și-atunci, în-te, nenicule!

— Ce povești?
— Amintiri. De tot fe-
lul. Iordache îi reproșea-
ză lui Flamaropol că a-
cum cîncisprezece ani,
„în după-amiaza aceea
ploioasă de pe Giulești”,
cînd atacam poarta din-
spre potcoavă, în loc să-i
paseze lui, „a driblat de
ochii fetelor”, făcîndu-ne
să pierdem un punct... Și
Flamaropol nu accepta a-
cuzăția, susținînd că Ghi-
rițan era gata de intercep-
ție... Și interveni ceilalți...
Și-așa, ceasuri în șir, răs-
foim un album pe care
îl avem în minte fără să-l
mai deschidem.

stabilității antrenorului în
timp?
— Mai e nevoie s-o spun?
Valoarea tehnică a unor
jucători o poți afla într-un
an, sau chiar în mai pu-
țin. Dar caracterul sînt
mai greu de aflat și încă
mai greu de unit. La noi
la Petrolul, opt jucători —
Ștefci, Pahonțu, Fronea,
Dumitru și Anton Munte-
anu, Dridea, Tabarcea și
Florea joacă de șapte ani
împreună.

— Un pronostic...
— Să-lăm pronosticu-
rile. Mai bine te rog ceva.
— Ce anume?
— Să-ți scriu cu înche-
ierea. Dacă e posibil cu
litere mari.
— Te rog.
— Sînt doar citeva cu-
vinte. ECHIPA PETROLUL
M-A RIDICAT ȘI CA JU-
CATOR ȘI CA ANTRE-
NOR. ÎN FOTBAL, ȘI NU
NUMAI ÎN FOTBAL, FARA
COLECTIV NU REPRE-
ZINTĂ APROAPE NIMIC.
...Nea Ilie, literale ace-
stea mari se numesc ve-
zale.

IOAN CHIRILA
Foto: V. Bageac

ÎN PATRU RÎNDURI

Voleibalistul Ion Stănescu de
la Clubul sportiv școlar București
este codaș la învățatură

La carte observăm ușor
Că n-a prea fost „ridicător”
Mai bine dînsul — ați ghicit
A preferat „trasul”... la fit!

La asociația Avîntul Pipera
bazele sportive sînt neîngrijite

La Pipera știu — firește
Pot să-mi dau chiar și cuvîntul —
Că terenu-l îngrijește
De o vreme doar A...vîntul!

I. CHIVU

Boberii Ion Panțuru și Gh.
Măliei au cucerit în Austria „Cu-
pa Mondială a Tineretului”

Pe-al omătului covor
Au gonit vijelios,
Iar la urmă bobul lor
Ne-a adus un... rod frumos!

Justificările ce vor trimite
Cel de la Fabrica de țigarete
La criticile-acestea-nlemeiate.
Noi de pe acum știm că sînt...
„fumate”

Anul trecut consiliul raional
UCFS Titu a organizat doar două
duminici sportive.

Plăcîndu-le să stea în tihnă
Și fără cel mai mic efort
Duminicile de odihnă
Ei le aplică... și la sport!

V. B. POPA

Recordul regiunii Banat la înăl-
țime băieți este de 1,89 m.

Cam mic recordul, n-am ce zice —
Ca să te vin în ajutor
Propun ca-n regiunea lor
Să meargă... Io! să-l ridice

C. MAZILU

Recorduri șahiste

A produs uimire pro-
centajul de sută la sută
realizat de campioana
mondială Nona Gaprin-
dașvili în turneul in-
ternațional de șah de la
Beverwijk. Este fără în-
doială un record absolut
în materie, aidoma celui
de 400 de puncte la tir.

Consultînd statisticile
am constatat însă că
acest procentaj s-a mai
întîlnit în întreceri.
Alehin, de pildă, a de-
venit campion al Mos-
covei în 1919, obținînd
victorii în toate cele 11
partide susținute, iar
Olimpiada de la Ham-
burg din 1930 a înche-
iat-o cu 9 p. din 9 par-
tide. Marele său rival
Capablanca a cîștigat de
trei ori campionatul Sta-
telor Unite, realizînd
procentajul maxim:
1910 — 7 din 7, 1913 —
13 din 13 și 1914 — 5
din 5! El deține două
performanțe cu totul re-
marcabile și în turnee

internaționale: Hastings
1919 — 10½ din 11 par-
tide și Barcelona 1929 —
13½ din 14. Dar aceste
două concursuri nu au
reunit pe cei mai buni
șahiști ai timpului. De
aceia, scorul record ob-
ținut într-un concurs in-
ternațional de mare an-
vergură continuă să fie
considerat cel al lui Ale-
hin, realizat la San
Remo în 1930: 12 vic-
torii și 2 remize în 14
partide jucate contra ce-
lor mai puternici maeștri
ai vremii. În anul ur-
mător, la Bled, Alehin
stabilește un nou record
— de asemenea neega-
lat pînă acum — lăsînd
în urmă cu... 5½ puncte
pe al doilea clasat, La
Bled, din 26 de partide
jucate Alehin a cîștigat
15 și a făcut 11 remize,
fără vreo înfrîngere.

Cititorul Gh. Dima din
București, care s-a in-
terestat de aceasta ne
întreabă în continuare
care este cel mai bun
rezultat obținut de o
șahistă romînă într-o
competiție internațio-
nală? Elisabeta Polihro-
niade a reușit în meciul
România-Polonia 5½
puncte din 6 partide sus-
ținute.

Scump și... nu face!

Donald Jackson, jucător
de fotbal la F.C. Beres-
ford, a fost rugat de clu-
bul său să revină în An-
glia de la o distanță de...
3500 km, dintr-o locali-
tate unde se află în interes
de serviciu, pentru a lua
parte la un important joc
de campionat. Bine înțeles
că spezele de călătorie ur-
mau să fie suportate de
club.

Echipa Beresford care
cheltuieste o groază de bani
pentru a aduce pe Donald
Jackson, a pierdut însă
acel meci cu scorul de
1-0, printr-un gol înscris
în proprie poartă. Autorul
golului nu era altul decît...
Jackson.

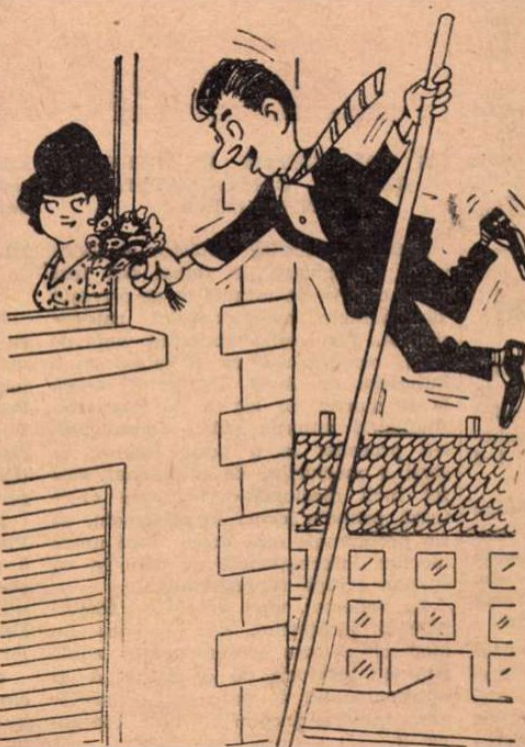
(V. CH.)

Oameni care „se joacă” cu sutele de kilograme

În timp ce pentru un
om obișnuit ridicarea u-
nui pachet de 15-20 de
kilograme reprezintă o
problemă dintre cele
mai dificile, halterofilii
se „joacă” cu... kilogra-
mele ajungînd să ridice
bare de peste 200 kg.

În momentul de față,
8 halterofili au atins sau
depășit „limita” celor
500 kg. (la totalul celor
trei stiluri). Primul a
fost americanul Anderson
care în 1955 a totalizat
512,5 kg. În prezent, cla-
samentul celor opt se
prezintă astfel: Iuri Vla-
sov (U.R.S.S.) 550 kg
(1961), 2. Norbert Sche-
manski (S.U.A.) 537,5 kg
(1962), 3. Paul Anderson
(S.U.A.) 533 kg (1956), 4.
J. Bradford (S.U.A.) 512,5
kg (1960), 5. G. Jabotinski
(U.R.S.S.) 512,5 kg, 6. A.
Medvediev (U.R.S.S.)

507,5 kg (1958), 7. D. Ash-
man (S.U.A.) 503,5 kg, 8.
G. Selvetti (Argentina)
500 kg (1956). În curînd
se pare că lista se va
mări la 10. Doi tineri
halterofili sînt în pragul
realizării celor 500 kg.
Este vorba de cunoscu-
tul aruncător de greutate
Gary Gubner (S.U.A.) cu
497,5 kg și tînărul halte-
rofil sovietic Eugen No-
vikov cu 492,5 kg, fiul
fostului halterofil de ca-
tegorie grea, Igor Novi-
kov.

Săritorul cu prăjina s-a logodit.
Desen de Fred Glenădescu

POSTALMAGAZIN

ANDREI MAKAROV, HU-
NEDOARA. — Dv. sesizați
faptul că s-ar fi publicat
date contradictorii la ru-
bricile sportive, în legăt-
ură cu Penti Nikula. Și ne
întrebați care este ade-
vărul: are 68 de kg și
1,80 m înălțime, sau da-
tele corespunzătoare sînt
70 și 1,79? Datele sînt prea
apropiate pentru a putea
spune că se... contrazice.
După cum știți, greutatea
unui om nu este chiar
fixă. Și, la urma urmelor,

executarea unei astfel de
lovituri. Dar, spre deose-
bire de alții, n-a făcut
din asta un obicei! 2)
Nu. 3) Tot... nu!

GHEORGHE BOANCA,
UZINELE VULCAN, BUCU-
RESTI. — 1) Frații Dridea
sînt originari din Ploiești.
2) Care este cel mai bun
rezultat obținut de Petro-
lul într-o competiție in-
ternațională? Sînteiți gră-
biți? Nu vreți să ne pa-
suți cu răspunsul pînă
se termină „Cupa orașe-
lor țiguri”? Poate că a-
tunci vom avea ocazia să
vă dăm un răspuns exact
și... plăcut! De acord?

GH. DAVID, PALTINIȘ.
— 1) Cele mai importan-
te fragmente din cartea
„Eu sînt Pele” au fost pu-
blicate anul trecut, în co-
loanele „Magazinului” no-
stru. Societii necesară a-
pariția întregii lucrări în
limba romînă? Noi, nu!
2) Florin Gheorghiu este
legitim la Știința Bucu-
rești, Alexandru Günsber-
ger la Știința Timișoara,
iar Alexandru Nicolau
face parte din clubul Uni-
rea-București.

M. SEVER, REȘITA. —
În 1954, cînd a cîștigat
Cupa R.P.R., învingînd în
finală pe Dinamo Bucu-
rești cu 2-0, Metalul Re-
șița eliminase „pe par-
curs” pe Știința Timișoa-

nici înălțimea. Medicina a
stabilit că, în timpul som-
nului, omul scade în înăl-
țime mai bine de un cen-
timetru. Personal, regret
că, dormind, n-am putut
observa acest lucru. Dar
e perfect adevărat!

CĂLIN NICU, ARAD. —
În campionatul italian de
fotbal retrogradează în
„B” ultimele trei clasate
din categoria A și promo-
vează trei echipe din „B”.

UN GRUP DE ELEVI
DIN COMUNA ZELIN. —
În primele două meciuri
din cadrul Balcaniadei de
fotbal din 1933 (7-0 cu
Bulgaria și 1-0 cu Grecia),
noi am aliniat următoar-
ea formație: Sepci —
Vogl, Albu — Robe, Stein-
bach, Lacatos — Bindea,
P. Vilcov, Ciolac, Bodo-
la, Dobai. În ultimul meci,
cu Iugoslavia, Moravet și
Kotormani i-au înlocuit pe
Robe și Steinbach, iar
Covaci a intrat în linia
de atac în postul de in-
ter-dreapta.

PETRU SUCI, BRASOV.
— 1) Maeștrul emerit al
sportului, Iosif Petschov-
sch, actualul antrenor al
U.T.A., a fost un exce-

ra cu 5-1, pe Locomotiva
Tg. Mureș cu 4-0 și pe
C.C.A. cu 1-0. Formația
echipei finaliste: ME-
TALUL REȘITA: Zari-
Chiră, Teodorescu, Pota-
ceanu — Munteanu, Apro-
Joart II, Mioc, Urcan,
Iovan (Vida), Seles, DI-
NAMO BUCUREȘTI: Con-
stantinescu — Szökő, Bă-
cut II, Fodor — Călinoiu,
Băcut I — Barta, Nicu-
sor, Ene I, Ozon (Neagu),
Suru. Cele două goluri au
fost înscrise de Seles.

STEFAN ARMEANU,
TG.-JIU. — 1) După cum
s-a mai arătat, „Cupa Ju-
les Rimeș” intră definitiv
în posesiunea echipei care
cîștigă de trei ori cam-
pionatul mondial de fot-
bal. Ce se va întîmpla
după aceea? Nu fiți în-
grijorati: F.I.F.A. va a-
corda o nouă cupă. Dar
nu e important cine dă
cupa. Cine o cîștigă, da!

PETRU PASCHEN, SI-
GHET. — Fotbalistul Ti-
tus Ozon, de la Rapid,
are 37 de ani. Pînă la cei...
48 ai lui Stanley Mathews
este cale lungă! A jucat
de 23 de ori în echipa na-
țională. A jucat „în tînc-
repe” la Unirea Tricolor,
iar după aceea la Dinamo
București, Dinamo Brașov
și Progresul.

FLORICA MARIN, CO-
MUNA BRASTAVATU, V.
CAPITĂNESCU, HUNE-
DOARA. I. C. CIMPINA,
GH. OBEADA, R. SĂRAT,
RUDOLF KOZMA, PETRI-
LA. — Veți primi răspuns
detaliat prin poștă.

ION POSTAȘU

PE PISTA DE GHEAȚĂ, CU 100 DE KM PE ORĂ

Pe pista de gheață a sta-
dionului gonese motocic-
letele... Pare imposibil,
dar viteza atinsă de con-
curenți se ridică la peste
100 de kilometri pe oră.
Aceasta s-a întîmplat la
Moscou, la începutul lunii
februarie, la concursul do-
tat cu „Cupa Federației
internaționale de motoci-
clism”. La întrecere au par-
ticipat sportivi din
U.R.S.S., Finlanda și Sue-
dia, țări în care acest
sport este socotit tradi-
țional.

În ambele zile ale con-
cursului cel mai bun s-a
dovedit a fi Boris Samoro-
dov, sofer din orașul Ufa,
care a întrecut, printre al-
ții, concurenți reputați din
Suedia și Finlanda. După
un nou concurs organizat
în orașul Ufa, etapa finală
a competiției va avea loc în
Suedia.